

Przedstawiam krótką charakterystykę siedmiu grzechów głównych, które niestety są przez większość katolików mało znane, mało zanalizowane i mało uświadamiane w swoim życiu postępowaniu.

Trzeba zabrać się do walki z trojakią pożądliwością, która jest źródłem siedmiu grzechów głównych. Są to raczej skłonności, które prowadzą do grzechu. Z pychy żywota powstaje pycha, zazdrość i gniew; z pożądliwości ciała rodzi się obżarstwo, nieczystość i lenistwo; z pożądliwości oczu – chciwość. Wola może skłaniać się do złego przedmiotu przez dwojakie poruszenie: szukać pozornego dobra (dobra cielesne, zewnętrzne), oddalając się od pozornego zła (lęk przed wysiłkiem).

1. Pycha

- osoby początkujące w życiu duchowym zupełnie nie zdają sobie sprawy z własnej pychy, dlatego trzeba ich pouczyć o objawach pychy, żeby w rachunku sumienia uczyły się je rozpoznawać,
- człowiek pyszny zapomina, że Bóg jest dawcą wszystkich darów i zaczyna sobie samemu je przypisywać, zaprzecza że Bóg jest początkiem i celem życia
- pycha to nieuporządkowana miłość samego siebie i stworzeń, jest to rodzaj bałwochwalstwa, gdyż człowiek uważa siebie za boga, jako źródło i cel wszystkiego,
- główne postacie pychy (odrzuć Boga, ateizm, życie bez Boga z odrzuceniem Jego praw, przypisywanie sobie dobra i łaski pochodzące od Boga, nie widzenie swoich wad i grzechów, osądzanie innych, potępienie, duch krytycyzmu u rządzenia, pragnienie bycia chwalonym podziwianym, szukanie tylko własnego dobra kosztem innych, zniechęcenie sobą)

- wady pochodzące z pychy (zarozumiałość, niezdrowa ambicja, próżność – złe pragnienie czci u innych, chępliwość, żądza popisania się przed innymi, obłuda),

- złość pychy: chcieć być niezależnym od Boga i nieposłusznym to grzech ciężki, kto uznaje Boga i szanuje Go zwykle popełnia grzechy powszednie,

- pycha prowadzi do strasznych skutków: wojny, przemoc, gwałty,

- pycha jest głównym wrogiem doskonałości: pozbawia nas licznych łask i zasług,

- pycha jest źródłem licznych grzechów osobistych (niszczy więź z Bogiem, niszczy relacje w rodzinie, między przyjaciółmi),

- pycha jest przyczyną nieszczęścia dlatego, kto jej ulega (niszczy od wewnątrz),

- środki zaradcze przeciw pysze:

- * uznanie Boga z Twórcę wszelkiego dobra,

- * myśleć o sobie: jestem niczym – jestem bytem przypadkowym, kruchym, a więc zależnym od Boga,

- * myśleć o sobie: nic nie mogę sam z siebie,

* myśleć o sobie: nie mam żadnej wartości sam z siebie,

* myśleć o sobie: jestem grzesznikiem.

2. Zazdrość

- zazdrość to rodzaj głębokiego smutku, który odczuwamy na widok dobra, które zauważyliśmy u innych,

- zazdrość jest to skłonność do smucenia się z dobra bliźniego, jakoby ono naruszało naszą wyższość,

- objawia się w przykrości, jakiej zazdrosny doznaje słysząc, jak chwalą innych,

- zazdrość: sprzeciwia się miłości bliźniego, pobudza do nienawiści, prowadzi do rozterek, pociąga do gonienia za zaszczytami, wprowadza zamieszanie do duszy,

- środki zaradcze przeciw zazdrości: gardzić uczuciami zazdrości, odwrócić od nich uwagę, radować się w czyjś dobra, dążyć do dobra dla chwały Bożej.

3. Gniew

- gniew to gwałtowna potrzeba odwetu, silna żądza odparcia i ukarania przeciwnika,
- gniew godziwy: dąży do ukarania winowajcy, ma umiarkowane objawy, musi powodować się miłością,
- stopnie gniewu: oburzenie, uniesienie się, gwałtowność w słowach i czynach, furia, nienawiść,
- gniew pozbawia nas: zdrowego rozsądku, uprzejmości, wewnętrznego skupienia, troski o zachowanie sprawiedliwości,
- środki zaradcze: zastanawiać się przed działaniem, powstrzymać uczucia, odwrócić swą uwagę, wzywać pomocy Boga, unikać myśli o doznanych krzywdach

4. Obżarstwo

- obżarstwo jest nadużywaniem godziwej przyjemności, którą Bóg połączył z jedzeniem i piciem,
- polega na tym, że szuka się przyjemności w samym jedzeniu, a nie jako troski o życie o zdrowie: jedzenie zanim się czuje potrzebę, szukanie wyrafinowanych potraw, opychanie się jedzeniem,
- złość obżarstwa polega na tym, że czyni człowieka niewolnikiem ciała, osłabia życie

umysłowe i moralne,

- obżarstwo: podsycia stan nieumartwienia, jest źródłem innych grzechów (np. po alkoholu),
- środki zaradcze: przyjmować posiłki w czystej intencji, w duchu wdzięczności dla dobroci Boga, zachować wstrzeźliwość oraz słuszną miarę (zaspokoić głód, wstawać od stołu z lekkością), umieć zrezygnować z jedzenia czy picia,

5. Nieczystość

- nieczystość jest niezgodnym z naturą popędem seksualnym ze stanem życia korzystaniem z własnej seksualności,
- nieczystość: paraliżuje wzrost ku doskonałości, zanika życie duchowe, duszę opanowuje egoizm, wola staje się niewolnicą ciała,
- środki zaradcze: silne przekonanie o zwalczaniu nieczystości (nasze ciała są świątynią Boga), unikanie okazji, umartwienia (strzec wzroku, zmysłu dotyku, wyobraźni i pamięci), wypełnianie swoich obowiązków i unikanie nudy, modlitwa (częsta Komunia św. i spowiedź),

6. Lenistwo

- lenistwo płynie z zamiłowania do przyjemności, o ile odwodzi nas od wysiłków i niewygód,
- lenistwo to skłonność do próżnowania: jest to choroba woli, która obawia się i odmawia wysiłku,
- lenistwo odnoszące się do ćwiczeń duchowych nazywa się oziębłością, zobojętnieniem,
- człowiek jest stworzony do pracy,
- lenistwo: czyni życie jałowym, człowiek staje się siedliskiem płytkich namiętności i pragnień, odwodzi od celu życia jakim jest zbawienie przez służbę Bogu i ludziom,
- środki zaradcze: przekonanie o konieczności pracy, nie unikać wysiłku, wykonywać obowiązki stanu

7. Chciwość

- chciwość to nieuporządkowane zamiłowanie do dóbr tego świata,
- dobra tego świata są dane do zaspokajania doczesnych potrzeb człowieka, zarówno duszy i ciała, do zachowania życia własnego i osób od nas zależnych a także pot byśmy przychodzili z pomocą braciom naszym cierpiącym,
- zło chciwości: pragnienie bogactw dla nich samych, zdobywania bogactw ze szkodą dla

siebie, dla innych, dla zdrowia; szukanie zabezpieczenia życia w posiadaniu dóbr,

- chciwość jest oznaką nieufności względem Boga, który obiecał nad nami czuwać: „Nikt nie może dwóm panom służyć: Bogu i mamonie”,
- chciwość dąży do wyrugowania Boga z serca, prowadzi do narastania zmysłowości,
- środki zaradcze: przekonanie że dobra są środkiem a nie celem samym w sobie, pokładanie ufności w Bogu, dzielenie się z potrzebującymi.